

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. İşbu çeviri, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Vakıf Fonu'nun desteğiyle yapılmıştır ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Bu çeviri, Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan, telif haklarına ilişkin belgeyi okuyunuz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyrights/droits d'auteur à la fin du présent document.

Mahkeme içtihadı üzerine bilgi notu N° 153

Haziran 2012

**Segame SA/Fransa - 4837/06**

Karar 7.6.2012 [Daire V]

## Madde 6

### Ceza prosedürü

#### Madde 6-1

#### Mahkemeye ulaşma hakkı

Mahkemeler için yasa ile belirlenen bir para cezasının miktarını belirlemenin imkansızlığı : *ihlal yok*

*Olaylar* – Başvurucu, bir sanat galerisini işleten bir anonim şirkettir. 1993 yılında Paris Ticaret Mahkemesi, başvurucunun iflasına karar vermiş ve sonrasında mallarının satışına karar vermiştir. Bir sonraki sene vergi idaresi başvurucuya, vergi ödeme çağrısı ile ilgili iki tebligat göndermiştir. Bu çağrılar ödenmeyen haklar ile ilgili % 100'e denk gelen bir para cezasını içermektedir. Yargılama sırasında yapılan yasal bir değişiklik, para cezasının miktarını % 100'den % 25'e indirmiştir ve idare, bu yeni hükmü başvurucuya uygulamıştır. 2008 yılında başvuru mahkemelere başvurarak vergi ödeme çağrılarında muaf hale gelmek için dava açmıştır ve, birçok talep arasından, para cezasının Sözleşme'nin 6 § 1 maddesine uyumsuzluğunu öne sürmüştür. Gerekçe olarak başvuru, yasakoyucunun yapmaya yetkili olduğu bareme göre hakim, bu para cezasının vergi mükellefinin davranışının ağırlığını dikkate alarak belirleyemediğini iddia etmiştir. Başvurucunun talebi reddedilmiştir. Özellikle Danıştay, vergi hakiminin 6 § 1 maddesinin hükümlerine uygun olan tam bir yargı yetkisine sahip olduğunu belirtmiştir. Danıştay, yasakoyucunun söz konusu para cezası için tek bir oran belirlemesine karşın, 6 § 1 maddesinin hükümlerinin, hakim, bu para cezasının yerine yasa ile öngörülen daha aşağı bir oran belirleyerek, bu para cezasının uygulanmasını belirtebileceği anlamına gelmediğini ifade etmiştir.

*Hukuk açısından* – Madde 6 § 1: Başvurucu, cezalar ile vergi çağrısından muaf olmak için bir başvuru yapabilmiş ve sonrasında istinaf ve temyiz yargı organlarına başvurabilmiştir. Burada uyumsuzluk konusu olan bir başvuru olduğu için idari hakim, geniş yetkileri bulunmaktadır : idari hakim, olaylar ve hukuk ile ilgili unsurları değerlendirmekte ve sadece idari işlemi

onaylamak veya iptal etmekle kalmaz, aynı zamanda bu idari işlemi yeniden oluşturabilmekte ve hatta, kendi kararını idarenin kararı yerine koyabilmekte ve ilgilinin hakları konusunda karar verebilmektedir. Vergi konusunda hakim vergi mükellefini, kendisinden istenen vergiden ve cezalardan muaf kılabilirmekte veya yasanın uygulanmasının sınırı kapsamında bunların miktarını değiştirebilmektedir ; ve cezalar konusunda hakim, yasanın öngörmesi durumunda aşağı olan bir miktarı daha yüksek olan bir miktarın yerine koyabilmektedir. Başvurucunun şikayeti bu davada, idari yargı organlarının, buna imkan veren herhangi bir yasal düzenlemenin yokluğundan dolayı, vergi cezalarını belirleme yetkisine sahip olmadığı ile ilgilidir. Ancak yasanın kendisi, belirli bir oranda para cezasını vergi mükellefinin davranışına göre orantılı hale getirmektedir çünkü bu para cezası, ödenmeyen hakların yüzdeliğine göre belirlenmektedir ve başvuru bu davada, çok geniş bir şekilde bunun gelirini tartışmıştır. Dolayısıyla başvuru gerek hukuka ilişkin ve gerekse olaylara ilişkin faydalı bulduğu tüm argümanları öne sürebilmiştir. Ayrıca Mahkeme, kendine özgü nitelikleri olan vergi uyuşmazlıklarının devletin çıkarlarını korumak için gerekli etkiye olan bir zorunluluk içerdiğini ve bu uyuşmazlığın Sözleşme anlamında ceza hukukunun çekirdeğini oluşturduğunu belirtmektedir.

*Sonuç* : ihlal yok (oybirliğiyle).

---

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi  
Yazı İşleri Müdürlüğü tarafından kaleme alınan bu özet  
Mahkeme'yi bağlamamaktadır.

© **Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.** Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin resmi dilleri, İngilizce ve Fransızca'dır. İşbu çeviri, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Vakıf Fonu'nun desteğiyle yapılmıştır ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Bu çeviri, Mahkeme'yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, bu çevirinin kalitesine ilişkin olarak hiçbir sorumluluk almamaktadır. Bu çeviri, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin içtihat veritabanı olan HUDOC'tan veya HUDOC'un ilettiği olduğu diğer veritabanlarından indirilebilir (<http://hudoc.echr.int>). Bu çeviri, ticari olmayan amaçlarla ve davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ve İnsan Hakları Vakfı'na atıfta bulunmak suretiyle alıntılanabilir. Bu çeviriyi kısmen veya tamamen, ticari amaçlarla kullanmak isteyenlerin, bunu aşağıdaki adrese bildirmeleri gerekmektedir: [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

© **Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012.**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour Européenne des Droits de l'Homme (<http://hudoc.echr.int>), ou de tout autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).